

Innvandring

Hold-
ning
som for-
bauserAv Erik Gjems-
Onstad, Asker

Aftenposten har i den senere tid hatt en rekke ensidige artikler og intervjuer om rasisme, fremmedhat, nazisme og fascisme. Alle som søker å stoppe masseinnvandringen til Norge, forsøkes stemplet med et av disse negative uttrykk. Aftenpostens holdning forbauser.

Alle med historisk gangsyn vet at de fleste kriger i verden har gjeldt landområder, religion, økonomi eller etniske motsetninger. Hitler-Tysklands behov for Lebensraum var for intet å regne mot dagens forhold i den tredje verden, hvor befolkningseksplasjon, vanstyre, fattigdom og tørke har medført en folkevandring som vi ikke har sett maken til siden oldtiden.

Mange millioner mennesker fra fremmede kulturer, religioner og raser har allerede invadert Europa. Noen militær invasjon har ikke vært nødvendig, fordi «humane» organisasjoner og politikere har ment at vi på denne måten kan hjelpe verdens fattige. Vi har lukket øynene for de problemer som denne invasjon skaper i våre land. Det er ikke rasisme å advare mot denne utvikling. Det har heller intet med nazisme eller fascisme å gjøre.

Den gang vårt land var i fare under annen verdenskrig, sto begreper som nasjonalfølelse og fedrelandskjærighet høyt i kurs. Den gang gjaldt det å forsvare landet mot en fremmed invasjon. Den invasjon som Europa opplever idag, er ikke mindre skjebnesvangere.

Når Aftenposten er med på å fordømme oss som advarer mot en slik utvikling, minner det om den kamp og de skjellsord som Ridderne av det brukne gevær anvendte mot alle forsvarsinteresserte i 1930-årene.

La meg tilføye at den dårligste hjelp vi kan yde verdens 17 millioner flyktninger, er vel å ta 1200 såkalte kvoteflyktninger til Norge hvert år, med omkostninger på ca. 1 million kroner pr. flyktning, i stedet for å fordele tilsvarende beløp på alle de flyktninger som er i FN's leirer.

A 21. 11. 91

Jahre-filmen

NRKs
slettesteAv redaktør Chr.
Christensen, Oslo

Under den høyst ledende tittel «Affæren Anders Jahre» sender NRK-Fjernsynet en såkalt dokumentarfilm i tre episoder.

Hvilket ansvar har NRK overfor seere og historien? Tilfeldigvis har jeg kjent fem av de hovedpersoner som ble portrettert i filmen: Borger With, Thomas Løvold, Erik Brofos, Frithjof Bettum og Anders Jahre. Men vi gjenkjente ingen av dem på skjermen, hverken av utseende, i holdning eller på væremåte. Borger With røykte riktignok pipe i filmen, og det gjorde han i virkeligheten. Det var også den eneste bakkekontakt jeg fant. Arendalittent Thomas Løvold lot man snakke nordlandsdialekt. Hovdingen Erik Brofos er fremstilt som en frustrert statsråd, og den markante høyesterettsadvokat Bettum som en slags øre-hvisker.

Efter min mening er det direkte historieløst å fremstille den joviale og sjarmende Anders Jahre som Norges svar på Ludvig den fjortende.

For noen tid siden hadde jeg en samtale med vår store billedhugger Nils Aas. Han skulle lage et utkast til et monument av et av Norges store mennesker. Han var opptatt av hvem han skulle snakke med for å finne frem til vedkommendes ganglag, blikk, armbruk, klesdrakt, sko.

NRK, som riktignok ikke har så stor gjennomslagskraft som Nils Aas, bør følge ham i seriositet. «Affæren Anders Jahre» er etter min oppfatning en demonstrasjon av diletantisme. Efter mitt skjønn har NRK misbrukt dyktige scenekunstnere. Hvor ansvarlig ligger vet jeg ikke.

Jeg synes bare at «Affæren Anders Jahre» er det sletteste NRK har prestert.

100998